

Якось уранці все стало не зовсім таким,
як треба. Грета вийшла у свій садок,
а там у затінку дерев збилися докупки
всі лісові тварини.

Вийшов уперед, низько опустивши хвоста,
незлюбивий сріблясто-бурий вовк.

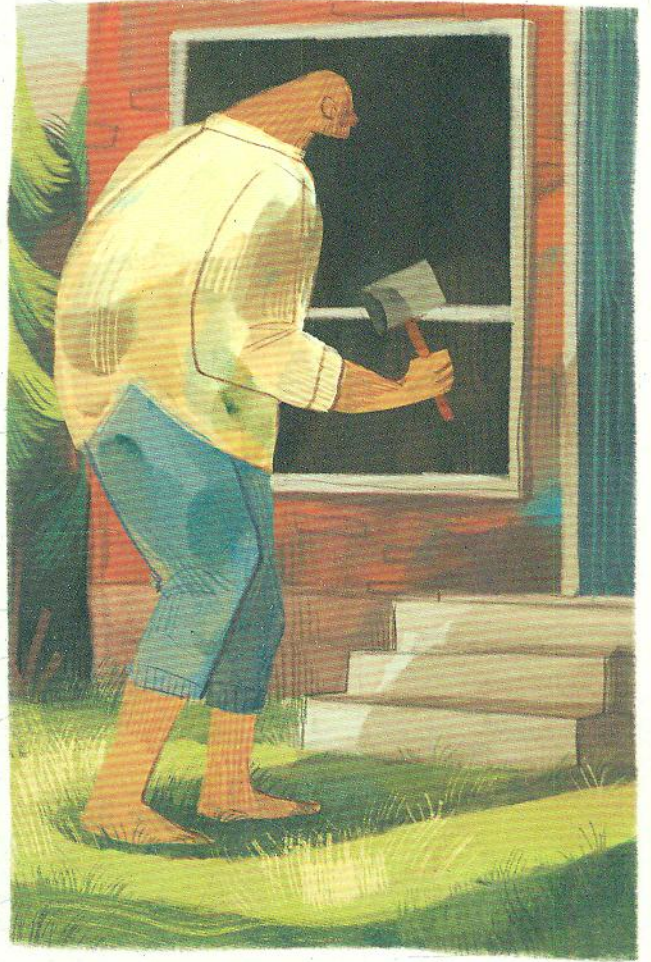
— Будь ласка, допоможи нам, — прошепотів він. —
Ліс скалічений, і ми не знаємо, куди йти. Гіганти
руйнують нашу домівку.

Гіганти були там завжди, відколи
Ґрета себе пам'ятала, та тепер
вони стали як ніколи страшні.
То були здоровезні вайлуваті
бевзі, *вічно* чимось зайняті.

Вони рубали дерева, щоб зводити будинки.

Потім рубали ще дерева та зводили ще більші будинки.

З будинків виростили селища, а із селищ — міста.
Гіганти будували фабрики, крамниці, автівки й літаки.
Вони працювали днями й ночами, доки нарешті...

Лісу майже
не залишилося.

